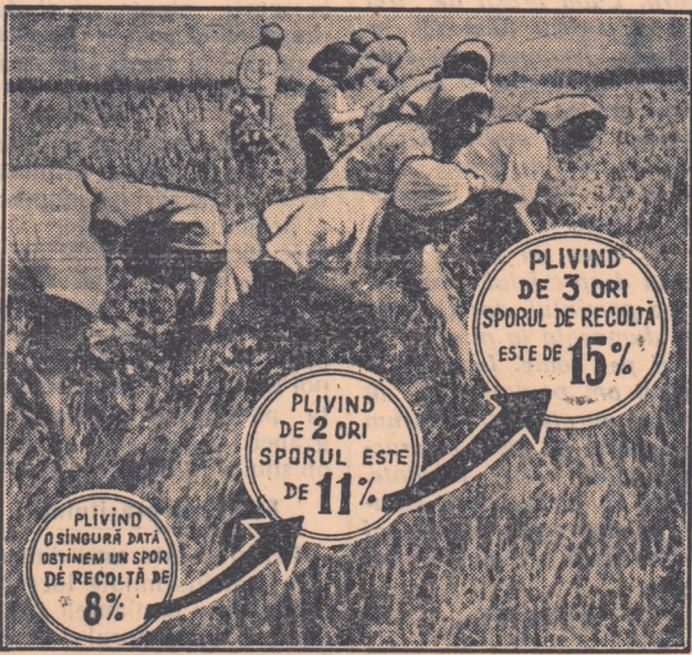

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 386 8 pagini 15 bani Miercuri 18 mai 1955

Din satele Patriei noastre

Stîrbind buruienile, sporim bogăția recoltei.

La prășit după metode noi

De câteva zile, țărani întovărășiți din Cobadin-Constanța prășesc floarea soarelui cu prășitorile și grăpează cele 80 ha. cultivate cu porumb. Întovărășiții vor face și buchetatul porumbului, trecînd de-a curmezișul rîndurilor cu prășitorile. După buchetat vor face prășitul cu sapa și rărîitul pentru ca plantele să rămînă ca semănate în pătrat.

Aviația în sprijinul agriculturii

În zbor razant, la numai cîteva metri de pămînt, avionul condus cu multă pricepere de Gheorghe Dănilă, unul dintre cei mai în-cercați piloți ai întreprinderii TAROM, trece pe deasupra lanurilor de grîu inverzite ale gospodăriei agricole de stat din comuna Mînăstirea, regiunea București. O simplă mișcare a manetei și stropitorul montat pe avion lasă să cadă o adevărată ploaie de substanțe chimice. După cîteva zile, buruienile din culturile se vor veșteji, fără ca substanțele chimice să vatame grîul. În numai cîteva zile, cu ajutorul aviației, au fost distruse buruienile din culturile de toamnă de pe o suprafață de 400 hectare.

Program în cinstea frunțașilor

Totul era nou pentru țărani muncitori de aici. Și brigada artistică de agitație și programul acesta închinat în întregime frunțașilor în muncă din Băbeni, raionul Olteț. Sărbătorii erau colectiviști ca: Emilia Gheorghe, Ion Popa, Ștefan Petrescu și alții, care au muncit în așa fel/încît gospodăria lor a însămintat în primăvară, după metode înaintate și la vreme, toate suprafețele planificate. Programul era închinat și frunțașilor cu gospodării individuale ca: Z. Croitorescu, N. Bîrzan, I. E. Stan care terminaseră primii însămintatul porumbului, grăpatul și plivitul culturilor. Ropote de aplauze au răsunit în sală după recitarea poeziilor ce vorbesc despre munca rodnică de pe ogoare. Programul se încheie cu însuflețitele jocuri olteneste: „Sirba iute“, „Ca la Băbeni“ și „Briulețul“. Programul organizat îndeosebi prin grija învățătorului Ilie Nicola a plăcut tuturor spectatorilor care au cerut la urmă ca asemenea ore plăcute să le dăruiască tot mai des, căminul cultural.

Toată grija pentru buna întreținere a culturilor

Intors de la munca cîmpului, ori ducîndu-te cu treburi în alt sat, ți se întîmplă adesea să te oprești, fără să vrei anume, la capătul unei semănături de grîu, porumb sau de altă cultură. Privești cu multă plăcere plantele viguroase, locul curat, fără pic de buruiiană și te bucuri că și cînd lanul ar fi al tău. Gîndul îți zboară apoi către stăpînul locului. Poate nu-l cunoști. Dar ai vrea atunci să-l întîlnești și să-i spui că e om harnic și chibzuit de la care ai ceva bun de învățat.

Povestind despre felul în care și-a îngrijit porumbul, Nichita Mărgineanu din Sucutard, regiunea Cluj, spunea: „...Cu metodele învățate la căminul cultural am făcut un cucuruz minunat de frumos și mare; trecea lumea pe lingă el și se minuna“. Și aveau de ce să se minuneze trecătorii de porumbul lui Nichita, pentru că l-a semănat în pătrat și nici un firicel de buruiiană nu era în el. De trei ori l-a prășit, iar la a treia prășilă l-a cîpșit. La cules a scos 7.500 kg. știuleți. Dar parcă numai Nichita Mărgineanu a cîștigat de pe urma aplicării științei în munca cîmpului? Iată-l pe Covrig Gheorghe din Ungheni, Regiunea Autonomă Maghiară. Punînd îngrășăminte în timpul vegetației și prășind sfecla de zahăr de mai multe ori, a scos peste 54 mii de kg. la hectar.

La prășit trebuie să folosim din plin toate prășitorile din sat, toate mijloacele mecanizate. Prășitorile fac treabă foarte bună, ușoară și deosebit de spornică, înlocuind multe brațe de muncă. În numeroase sate din țara noastră lupta pentru stîrpirea buruienilor — dușmanul cel mai mare al culturilor — a început. Țărani muncitori din comuna

Radovanu, regiunea București, au prășit numai în cîteva zile culturile de mazăre, cartofi și fasole pe o suprafață de aproape 200 hectare.

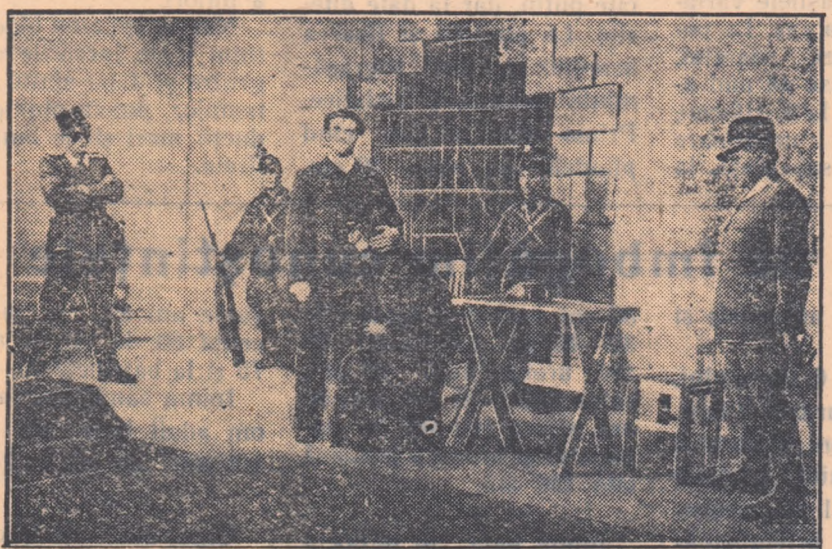
Din conferințele și lecțiile de la căminul cultural noi am învățat că plivitul la timp și de trei ori la păioase sporește recolta cu 15 la sută. Ce înseamnă 15 la sută? Înseamnă cîteva sute de kg. boabe mai mult la un hectar. Dorința fiecărui este de a smulge pămîntului rod cit mai bogat. Numai că rodul bogat îl hotărîsc în foarte mare măsură lucrările de întreținere, pe care trebuie să le facă fiecare producător agricol.

Acum, după ploaie, vremea e călduroasă. Buruienile au început să crească. Dar oamenii harnici au pornit să le plivească și să-și facă holdele ca o grădină. Cu hărnicie și interes își îngrijesc semănăturile întovărășiții din satul Buduhala, raionul Tg. Jiu. Iată ce scrie corespondentul nostru, Costache P. Goga: „Din cele învățate la cursurile agrotehnice de la căminul cultural, sătenii întovărășiți știu bine cum să-și îngrijească culturile. În anul acesta, de trei ori își vor plivi grîul. Primul plivit este gata de mult“.

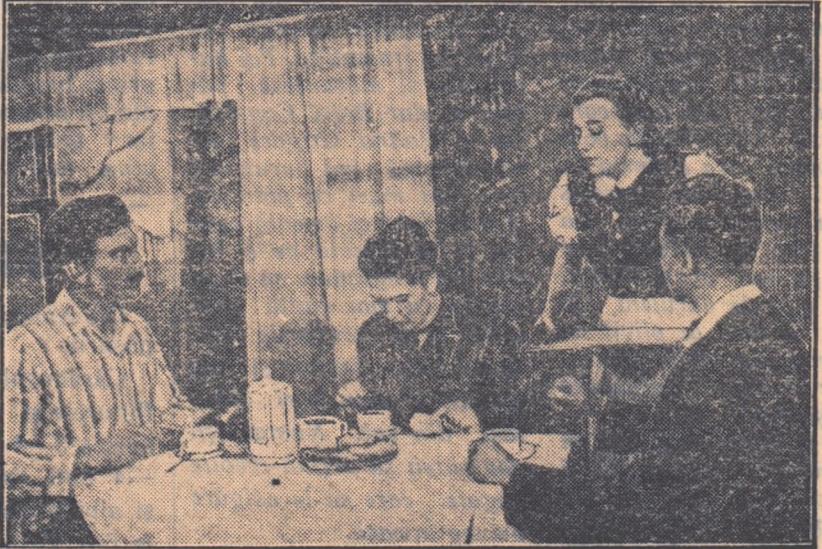
Lucrările de întreținere a culturilor trebuie făcute așa cum ne învață știința agrotehnică.

Ascultînd și folosînd în munca noastră cele învățate la căminul cultural, ascultînd îndemnul agronomilor și urmînd pilda frunțașilor în agricultură, vom obține recolte mai mari ca anul trecut. Și fiecărui dintre noi i se va umple inima de bucurie cînd la sfîrșitul anului vom putea spune cu mîndrie: „Și satul nostru a contribuit la realizarea celor 10 milioane tone grîu și porumb“.

ARTIȘTII AMATORI ÎȘI ARATĂ TALENTUL

La 15 mai, în multe centre de raioane au început întrecerile echipelor de teatru ale căminelor culturale. Fotografii de sus reprezintă două aspecte din piesele jucate la Orașul Stalin. În prima, vedem o scenă din piesa „Fiul meu“, interpretată în limba

romină cu multă măiestrie de echipa căminului cultural din Codlea. A doua fotografie reprezintă un aspect din piesa „Servitoarea cucoanei“ interpretată de artiștii amatori germani din comuna Hălchiu.

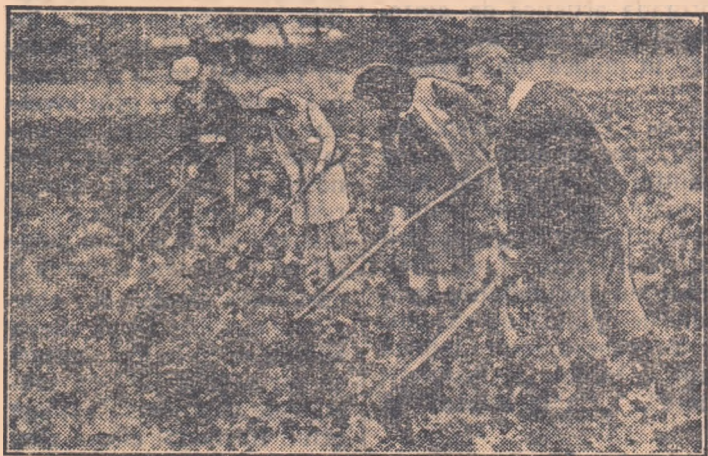
Primesc chemarea la întrecere pentru cea mai mare recoltă de porumb

Dragă tovarășe Sălăjan, M-a bucurat mult scrierile duminică prin care mă chemi la întrecere patriotică pentru cea mai bună recoltă de porumb. Eu îmi iubesc pământul și îl cunosc după cum și el mă cunoaște pe mine. Nu aștept ca pământul să-mi ceară ceea ce-i trebuie, ci-i dau din timp bălegar de grajd și îngrășăminte chimice. De aceea, nici el nu mă va face de rușine, acum când îi pretind să-mi dea dublu ca în anul trecut, adică 10.000 kg. porumb știuleți la hectar și 3.000 kg. grâu la hectar. Dumneata propui ca un obiectiv central al întrecerii noastre o mai bună întreținere a culturilor. Și te-ai gândit bine, deoarece plivitul și prașitul hărăsc în mare parte belșugul recoltei. Și eu am mărit anul acesta suprafața cultivată cu porumb. Am semănat 250 hectare și cu porumb hibrid obținut de mine din soiul românesc de Studina, încrucișat cu dinde de cal. Îl voi prași de patru ori, așa după cum spui dumneata în chemarea la întrecere. De mult nu mai mușuroiesc porumbul, deoarece pe la noi mușuroitul mărește suprafața de evaporare a apei, îndepărtează apa de la rădăcina plantei și îngreunează arăturile de toamnă. Dumneata spui că vei face anul

acesta și polenizarea suplimentară la porumb. Am s-o fac și eu, iar la întrecerea noastră mai adaug un obiectiv: să scoatem din lan țirile de porumb atacate de tăciune, că dacă nu le scoatem tăciunile se întind și aduce mari pagube de recoltă. După recoltarea păioaselor dumneata propui să semănăm porumb pentru furaje. Asta-i treabă bună. Dar să vezi cum am procedat eu anul trecut: am secerat orzul și l-am clădit la marginea ogorului; am arat și semănat porumb, obișnuit ca primăvara. L-am prașit de trei ori și a avut timp să se coacă. Toamna am scos 3.500 kg. boabe la hectar. Deci am și coceni, dar și boabe mai multe. Griul nu-l plivesc de 3 ori, ci de 5—6 ori. Nu las o buruiană în lan.

Așa avea eu multe să-ți spun despre felul cum lucrez pământul, dar te irouit pe dumneata la mine să le vezi pe toate. În timpul iernii am predat lecții la cercul agrotehnic, iar acum îi îndemn să pună în practică toate cele învățate. Dacă vor munci după știință în mod sigur vor deveni fruntași ai recoltelor bogate.

Vasile Pirvu
țăran muncitor din satul
Tomșani, comuna
Costești din Vale,
raionul Găești

Fotografia noastră reprezintă familia țăranului muncitor Stan Ader din satul Dorobanțu, regiunea București, executând prașitul mazărei.

Cum se înșeală unii pe ei înșiși

Nu vreau să-mi fac aici satul de rușine, că cei mai mulți oameni din el merită laudă. Dar vedeți dumneavoastră, sînt unii care lucrează pământul la voia întâmplării. Așa e Amza N. Marin. Toamna trecută, când a semănat griul i-a fost lene să selecționeze sămînța, iar acum lanul său e plin de buruieni. Și în loc să iasă la plivit își face mereu treabă pe-acasă, iar pe ogor buruienile înăbușă griul.

Ilie R. Radu, locuiește în altă parte a satului, dar și el privește cu nepăsare plivitul griului. Cînd eu m-am dus să smulg buruienile din lanul de griu, l-am îndemnat și pe el să facă la fel. Dar n-a vrut. Gurăciul de grajd, în loc să-l ducă pe ogor, îl ține în curte,

sau îl arunca. Eu îmi prașesc porumbul imediat ce are 2—3 frunzulițe. Tai buruienile și mărunțesc pământul, dar Boloși Constantin și Polina Grigore, așteaptă pînă cînd buruienile sînt mai mari ca plantele. Așa de fapt ei înșeală ogorul și se înșeală pe ei înșiși. Eu îi sfătuiesc să muncescă cu mai multă dragoste și să asculte de sfaturile tehnicienilor și ale țărănilor muncitori fruntași din sat. Numai așa vor putea să obțină recolte bogate, care să le asigure belșug în casă.

Ștefan N. Gheorghe
țăran muncitor din satul
Odaia Turcului, comuna
Mătăsari, regiunea
Pitești, deputat în sfatul
popular comunal

Ingrijirea culturilor aduce cîștiguri mari

În lupta pentru obținerea de recolte mari și de bună calitate, o importanță deosebită au lucrările de îngrijire ce se dau în timpul creșterii plantelor. O cultură bine și la timp îngrijită va produce o recoltă mare, iar semințele obținute, semănate în anul următor, vor da plante mai viguroase și producții sporite. Mai ales plantele prașitoare (porumb, floarea soarelui, cartof, bumbac, sfeclă) au nevoie de multă îngrijire de la semănat și pînă la recoltă. De felul cum se vor aplica lucrările de îngrijire la aceste plante, ca și de timpul cînd se vor aplica depinde în mare măsură producția pe care o vom obține.

Aceste condițiuni se pot îndeplini și păstra printr-o serie de lucrări și anume:

Grăpatul culturilor — care încă n-au răsărit — se face îndată după zilele cu ploii multe și rezezi. Întrucît aceste ploii fac ca plantele să nu poată răsări, noi trebuie să rupem scoarța pământului cu ajutorul grapei stelate sau grapei obișnuite cu dinți scurți.

Foloasele prașitului

Prașitul este una dintre cele mai însemnate lucrări de îngrijire la plantele prașitoare. Cu ajutorul acestei lucrări se poate menține terenul curat de buruieni și afinat, iar aerul și apa pătrund cu ușurință în sol. Prașilele le vom face ori de cîte ori va fi nevoie, deci după fiecare ploaie și cînd apar buruienile. De obicei la porumb, floarea soarelui și cartofi se dau 3—4 prașile, iar la bumbac 4—5 prașile. În experiențele făcute la stațiunea experimentală Moara Domneasca, s-a obținut un spor de recoltă la porumb de 194 kg. la hectar, cînd s-a prașit de 4 ori față de 3 prașile și de 282 kg. la hectar față de 2 prașile. La bumbac, la stațiunea Brînceni, s-a obținut un spor de 370 kg. la hectar, cînd s-a prașit de 4 ori față de 2 prașile.

Prima prașilă se dă imediat ce răsar plantele, în momentul cînd rîndurile se cunosc bine. Adîncimea la care se fac prașilele variază de la caz la caz. La porumb și floarea soarelui, prima prașilă se dă mai adînc și anume, la 8—10 cm, iar prașilele următoare ceva mai la suprafață, la

SFAT AGROTEHNIC

Prof. universitar VALUȚA
GHEORGHE și Ing.
OLTEANU FLORICA
de la Institutul de Cercetări
Agronomice București

5—6 cm. La sfeclă și cartof, dimpotrivă, prima prașilă se face mai la suprafață și pe măsură ce plantele cresc se dau mai adînc, pînă ajunge la 6—7 cm. La bumbac experiențele au dovedit că toate prașilele, în număr de 4—5, trebuie făcute la aceeași adîncime și anume, la 8—10 cm.

Mușuroitul sau rărișatul porumbului nu trebuie să se mai facă decît în cazuri foarte rare și anume pe coaste. La cartofi nu se mușuroiește decît în regiunile umede.

Cum să facem rărișul

Rărișul plantelor de porumb, floarea soarelui, bumbac și sfeclă se face odată cu prima prașilă. La porumb cel mai potrivit timp de a executa rărișul este cînd plantele au 2—3 frunze, la floarea soarelui 2 frunze adevărate, la sfeclă cînd plantele au 2 perechi frunze, iar la bumbac rărișul se face cînd plantele au 1—2 frunze adevărate. Rărișul se poate face cu mîna, prin smulgerea plantelor mai slabe, lăsîndu-se la cuib 1—2 plante. În cazul cînd semănatul s-a făcut cu mașina în rînduri, rărișul se face mecanizat, trecînd de-a curmezișul rîndurilor cu prașitoarea sau cu cultivatorul cu piesele aranjate așa fel ca să taie plantele la distanța stabilită. Între porțiunile tăiate rămîn spații cu plante (bucete) ce se răresc apoi cu mîna, lăsînd doar un fir sau două.

Îngrășămintele ce se dau în timpul vegetației

Pentru a ajuta plantele să se aprovizioneze cu substanțe hrănitoare în perioadele cînd au cea mai mare nevoie, este bine să se dea îngrășăminte în timpul vegetației. Experiențele făcute în Uniunea Sovietică și în țara noastră au arătat că este mult mai bine dacă îngrășămintele se dau cîte puțin, dar la date diferite. La porumb și floarea soarelui se dau îngrășăminte azotate și fosfatice. Prima dată se dau cînd plantele au vreo 30 cm.

înălțime, iar a doua oară înainte de înflorit. La sfeclă se dau îngrășăminte azotoase odată cu prașila oarbă și fosfatice cînd rădăcinile cresc mai repede decît frunzele, (pe la mijlocul lunii iulie). La cartofi dacă nu s-a dat azotat la plantare, se dă la răsărire. La bumbac, îngrășarea în timpul vegetației se face cînd apar 3—4 frunze adevărate și la începutul îmbobocirii. Se dau atît îngrășăminte fosfatice cît și azotate.

De multe ori plantele de porumb și floarea soarelui dau lăstari (copili) care consumă din hrana tulpinii principale fără să producă boabe. De aceea, este necesar să îndepărtăm acești lăstari prin ruperea lor cu mîna ori de cîte ori apar.

Polenizarea suplimentară artificială

O măsură nouă agrotehnică de mare importanță pentru mărirea producției este polenizarea suplimentară artificială ce se face la secară, porumb și floarea soarelui. Prin aplicarea polenizării suplimentare se obțin sporuri de producție între 10—20 la sută. Rezultatele frunțășilor în agricultură au dovedit că sporurile obținute la porumb pot fi chiar de peste 1.300 kg. la hectar, iar la floarea soarelui de peste 200 kg. la hectar.

★
Plantele cultivate au o serie de dușmani animal și vegetali care le distrug și fac să scadă simțitor recolta. În această primăvară, mai ales atacul dăunătorilor animal și este foarte mare. Împotriva acestora, ca de pildă viermele sîrmă, molia porumbului, omida verde, păduchii de frunză, etc., trebuie să luptăm prin prăfuirea plantelor cu nitroxan, D.D.T. sau prin momeli otrăvite. Un dușman periculos pentru culturile de floarea soarelui este lupoaia. Pagubele produse de această buruiană pot ajunge pînă la 50—60 la sută din recoltă. De aceea, trebuie ca plantele de lupoaie să le smulgem și să le ardem înainte de a înflori.

Numai aplicînd bine și la timp toate lucrările de îngrijire și după sfatul agronomilor, putem obține producții mari și de bună calitate.

Să ne îmbogățim cunoștințele

Cît trăiesc animalele și păsările?

Cărăbușul 6 săptămîni, fluturele și puricele 2 luni, musca 3—4 luni, țînțarul 3—4 luni, țurcă, greerele și albina cîte 1 an, iepurele 6—10 ani, privighetoaara 12 ani, lupul și ciinele 12—15 ani, broasca 15 ani, canarul 15—20 ani, sticletele 18 ani, boul 25 ani, calul 25—30 ani, vulturul

30 ani, corbul și barza cîte 30—40 ani, cămila 35—40 ani, urangutanul 40 ani, salamandra 40 ani, leul 50 ani, știuca 100 ani, iar papagalul și broasca țestoasă cîte 150 ani.

★
Inima bate în mijlociu de la 70—80 ori pe minut. Pulsațiile variază însă după vîrstă: la naștere 130 pulsații pe minut, la un an 120, la 3 ani 90, la

șapte ani 85, la adolescență 80, la vîrsta adultă 75 și la bătrînețe 65.

Inima sănătoasă a unui om adult bate de peste 100.000 de ori în 24 ore.

★
Omul adult are în corpul său 7 litri de sînge, care circulă în tot corpul datorită inimei care funcționează ca o adevărată pompă aspiro-respingătoare.

Munca noastră spornică în întovărășire

Era în toamna anului 1952 cind 36 familii ne-am unit într-o întovărășire. Am pornit la muncă cu atîta avînt, încît în vara anului următor am strîns recolte cum n-au mai fost pe la noi. Numai la griu am scos de pe fiecare hectar aproape 2.200 kg. Acest lucru a făcut ca în toamna lui 1953 să mai între în întovărășire încă 36 familii, iar în primăvara aceasta încă 5 familii. E lesne de înțeles că dacă ne-am măriit a trebuit să ne organizăm munca și mai mult. Astfel, am numit 2 responsabili, cărora noi le spunem brigadierii. Unul, Niță Mărculescu, care are evidența muncii fiecărui întovărășit, are grijă de procurarea semințelor și de tot ce-i lipsește întovărășirii noastre. Altul, Stoica Țurului, răspunde de organizarea muncii la cîmp. Și pentru că veni vorba de munca de pe ogor, să știți că la noi pămîntul e în întregime tarlalizat, iar arăturile sînt făcute numai cu tractoarele. Cele 16 atelaje pe care le avem le întrebuițăm numai la însămînțat sau numai la întreținerea culturilor. În vremea aratului împrumutăm atelaje și individualilor din sat, să nu întrezie cu muncile. De, sînt tot țărani care pînă mai ieri ne erau părtași la mizeria trăită pe moșia lui Șuflu. Sînt însă unii dintre noi care au făcut fapte și mai frumoase. Bunăoară, în iarnă cind pămîntul era înghețat, 5 întovărășii, printre care Costică Pungă și Stoica Țurului s-au dus pe ogoare și în 2 zile de muncă încordată au spart gheața de pe tarlaua unde însămînțările erau mai mult amenințate. De vii acum pe această tarla de 17,5 hectare, înțil-

nești un griu înălțat ce și se apropie de genunchi. Pe acest loc am și pornit la plivitul buruienilor. Iarna în timp ce mulți individuali aruncă gunoiul de grajd la riu, în loc să-l ducă pe ogor, noi stringem car cu car și îngrășăm tarlalele întovărășirii. Primăvara noi facem horonitul așa cum am învățat la cercul agrotehnic de la căminul cultural. De asta eu aș sfătui pe acei ce nu fac aceste munci să pună mina pe o broșură agrotehnică sau pe ziare, ca să afle în ce constă aceste minuni — cum le numesc ei — ale recoltelor bogate.

Acum, tot lor o să le spun că în anul ăsta o să vadă minuni și mai mari pe tarlalele noastre. Fiindcă noi am terminat de însămînțat toate culturile încă de la 27 aprilie, cind mulți dintre țărani muncitori nici nu araseră porumbul nostru o să ne dea o recoltă mai mare decît 2.600 kg. la hectar cît am obținut anul trecut. Doar l-am însămînțat în cuiburi așezate în pătrat și o să-i facem și polenizare artificială.

De citiți aceste rînduri, o să aflați și voi cheia „minunilor” noastre. Vouă nu vă rămîne decît să ne urmați exemplul. — Dacă găsiți de cuvîntă că-i bine — că și noi urmăm exemplul altora, care au mai multă experiență. Cind veți face toate acestea o să vă fie și vouă casa mai îmbelșugată și n-o să vă rămînă decît ca niște triste amintiri vremurile ce le-am trăit împreună pe moșia lui Șuflu sau a altora de teapa lui.

Dănescu Petrache președintele întovărășirii „7 Noiembrie” din comuna Grebănu, raionul R. Sărat

Fruntași în muncile agricole

In campania agricolă din primăvara acestui an, Borș Bela, țaran muncitor din comuna Boiu, raionul Sighișoara, a fost unul din cei dintîi la plivitul griului și orzului.

Pescaru Dumitru, membru în întovărășirea agricolă „Nicolae Bălcescu” din comuna Gheorghieni, raionul Răcari, este fruntaș la plivit și prașit.

Nicolae Răducanu, țaran muncitor din comuna Podul Pitarului, raionul Brănești, este fruntaș la grăpatul și plivitul griului și la boronitul porumbului.

Scrisoare din uzină

„Lucrez acum pentru anul 1958”

Uzinele noastre au îndeplinit sarcinile de plan ale cincinalului cu aproape 9 luni înainte de termen. Eu lucrez acum pentru anul 1958.

Am fost deseori întrebat cum muncesc de am realizări atât de frumoase. Nu e nici o taină. Grijă mea e să-mi organizez cum trebuie munca, să folosesc cît mai cu rost mașina și timpul de lucru. Un ajutor de preț în muncă îl am de pe urma cititului. Nu frunzăresc cărțile, ci le studiez. Cunosc, de pildă, din scoarță-n scoarță, o carte de competență pentru noi strungarii: „Tăierea rapidă a metalelor”. Aplic cele mai înaintate metode sovietice ca: Bikov-Borchevici, Kolesov, Vorosin, pe care le-am învățat din paginile cărților.

Multe din motoarele, pompelor și alte produse fabricate de uzinele noastre iau drumul satelor.

Mi-e drag să pun umărul tot mai zdravăn, pentru ca în tot mai multe sate, țărani muncitori să-și poată introduce lumină electrică, pentru ca zi de zi să sporească numărul tractoarelor ce brăzdează ogoarele țării. Și eu m-am născut și am crescut la țară. Sînt din Cisteiul de Mureș, raionul Aiud. Mare mi-a fost bucuria cind ducîndu-mă în sat, i-am găsit pe consăterii mei întinzînd printre stîlpi firele pentru lumină electrică.

— Doar motorul ne mai lipsește — mi-a spus un unchi al meu. Știu că motorul pe care-l așteaptă cu atîta nerăbdare harnicii cisteieni o să le vină cu atît mai repede și mai ieftin cît și muncitorii din uzinele noastre o să muncească mai bine.

Ion Moldoveanu strungar la uzinele „Matias Rakosi”

Scrisori din sate

DATORIE INDEPLINITĂ

Încă din primele zile ale anului acestuia, țărani muncitori din satele patriei noastre au început să-și achite cotele datorate statului.

În comuna Tomești, din raionul Brad, mulți țărani

muncitori și-au achitat în întregime cotele de lapte și carne pe anul 1955. Printre aceștia se numără Bulz Virgil, Costar Gheorghe, Olar Iosif și Banciu Trifon.

I. Pop corespondent

O NOUĂ INTOVĂRĂȘIRE ÎN COMUNA RUDARI

Convinși de roadele muncii în întovărășire, 64 familii de țărani muncitori din comuna Rudari, raionul Plenița, și-au unit la un loc 61 hectare teren arabil.

Ca președinte, ei și-au ales pe Nilă Florea, unul din cei mai buni gospodari ai comunei, care în ultimii ani a aplicat cele mai în-

aintate metode agrotehnice, obținînd recolte bogate. Nilă Florea, ca și ceilalți întovărășii, s-au convins însă că pe o suprafață mai mare, aplicînd aceleași metode, roadele sînt mai bogate, iar munca e mai ușoară.

Constantin Morărescu corespondent

Tovarășe brigadier Ioniță,

Nu am putut să-ți răspund de îndată la scrisoarea ce mi-ai adresat-o prin revista „Albina”, pe data de 30 martie, întrucît am fost plecat la o școală de specializare. Deși în primăvara aceasta nu am fost în gospodărie, țin să-ți spun că membrii din brigada mea au știut să aplice la timp și în cele mai bune condiții agrotehnice, primele lucrări la cultura cartofului. Astfel, ei au știut să răspundă și chemării voastre la întrecere. Au iarovizat cartofii de primăvară cu 30 zile înainte de plantare, iar pe la 15 martie i-au pus în pămînt, în cuiburi, pe o suprafață de 2 hectare. Acum lăstarii de cartofi au răsarit viguroși și în întregime. Urmează ca azi-mîine să-i prașim, a-

Schimb de experiență între fruntași

Cum cultivăm noi cartofii și legumele

Publicăm mai jos răspunsul brigadierului Vătășelu Ștefan din G.A.C. — comuna Șoldanu, raionul Oltenița, adresat brigadierului Ioniță Constantin de la G.A.C. — cartierul Mircea Vodă, raionul Călărași

poi cind va fi uscăciune să-i irigăm și să-i mulcim (adică să împrăștiem pleavă printre rînduri, pentru ca apa din sol să nu se piardă). Aceste lucrări de fapt le vom face și la cultura de vară a cartofului și la cultura pentru recolta a doua de cartofi.

Totodată țin să te anunț că în grădina noastră de legume — care de asemeni e irigată — am început plantarea răsădurilor. Legumele, ca și cartofii, după cum știi și dumneata, constituie un izvor nesecat de belșug. De aceea, vă chemăm și noi la întrecere în privința obținerii de recolte cît mai bogate la legume. Iată lucrările pe care le-am făcut și care le mai avem de făcut acum la grădină:

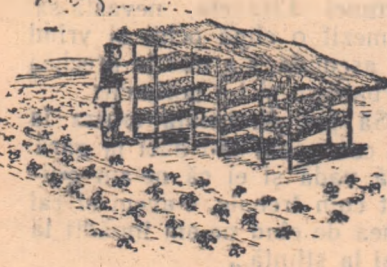
Zilele trecute, pe un hectar de grădină am plantat varză. Înainte de a scoate răsădul însă, noi l-am

călit, adică timp de cîteva zile l-am obișnuit treptat cu temperatura de afară (ridicînd ferestrele răsadnițelor și în timpul nopții) și cu lipsa de apă (oprind stropitul). Apoi cu o zi înainte de plantare am udat bine răsădurile. După ce le-am scos, am mocirlit rădăcinile într-un amestec de argilă, baligă de vacă și apă, pentru ca răsădurile să aibă o prindere sigură și o creștere viguroasă. Pe urmă am plantat varza cu ajutorul sădătorului, pe partea dinspre sud a biloanelor și la distanță de 60 cm. între rînduri și 40 cm. pe rînduri. În aceeași zi i-am dat o udătură bună. Acum cîteva zile în urmă am plantat și roșiile tot pe un hectar, cît era planificat, la depărtare de 80 pe 60 cm. și după aceleași metode arătate. Urmează ca de îndată să

plantăm și ardeiul. În același timp ne îngrijim și de semănarea legumelor de toamnă, pentru ca astfel să obținem două recolte pe an de pe același teren și să asigurăm pe tot timpul verii legume proaspete pentru oamenii muncii de la orașe.

Vom avea apoi o deosebită grijă la întreținerea culturilor de legume, prașindu-le de cel puțin patru ori, îngrășîndu-le de două ori, irigîndu-le de 5—6 ori și combătînd bolile și dăunătorii la vreme. Așa vom obține noi recolte cu mult mai mari decît 20.000 kg. cartofi, 20.000 kg. varză sau 15.000 kg. roșii la hectar — cît am obținut anul trecut. Așteptăm deci și noi cu aceeași nerăbdare roadele muncii și întrecerii noastre.

Ștefan Vătășelu decorat cu Ordinul Muncii clasa I-a

O întâlnire

de DRAGOȘ VICOL

Eram băețandru prin clasa a doua sau a treia de liceu, când l-am cunoscut pe Petrea Badale, vecinul nostru, mai cu temei.

Tata n-avea cu ce mă ține la gazdă în oraș. De aceea, umblam la școală de-acasă, din sat. Porneam la drum, în fiecare dimineață, după ce cîntau cocoșii a doua oară, tăind țarinile și lunca Suceviței, apoi cartierele sărace ale târgului, bătînd cu piciorul cam șase kilometri, pînă ajungeam în fața clădirii aceleia malte și severe, cu grilaj de fier ruginit care adăpostea liceul de băieți.

Pe-aproape de chindie ajungeam din nou acasă. Puneam cărțile la locul lor, pe fereastră, îmbucam în fugă ce găseam, înșfăcam apoi sapa de după ușă și ieșeam la cîmp să le ajut alor mei să dovedească cu prășitul ori cu scosul barabulelor.

Petrea Badale avea un ogoraș vecin cu al nostru. Și se făcea așa, că întotdeauna, când mă duceam la sapa, să-l găseam și pe el pe ogorașul lui, lucrînd tăcut, mohorit, alături de Saveta, nevastă-sa.

Scuipa printre dinți, își trăgea pălăria pe ochi și da cu sapa în pămînt, cu oțărîre. Da ce da și pe urmă iar s-oprea. De data asta se uita la mine lung, lung, și în ochi l se strecura o undă de duioșie scurtă, zgîrcită.

Intr-un tîrziu, mă întreba:

— Mîine, iar te duci la școală?

— Iar...

Petrea dădea din cap și se-nnegura. Și innegurîndu-se se răzbuna pe sapa și pe bulgării uscați pe care îi sfărîma. N-am putut pricepe multă vreme rostul acestei întrebări, cum n-am putut pricepe nici de ce se-nnegura omul după ce-i răspundeam.

Intr-o seară, Petrea Badale a făcut clacă de deșfăcat popușoi, la el în șură. A aprins două felinare, pe care le-a atîrnat de două grinzi, a adus un scripcar și vreo trei oca de holercă, a pofit vecinii să-i dea o mină de ajutor, că la vremea potrivită are să le-o întoarcă, laolaltă cu femeia, și după ce s-a încredințat că toate o să meargă strună, a strigat și la poarta noastră.

— Bade Milian! Să-l aduci și pe băiet la clacă!

Tata a încercat să-l înduplece.

— Băeatul pornește de cu noaptea, la școală... Il las să doarmă...

Petrea Badale s-a mohorit:

— Bade Milian, vecini sintem... Dă-o dracului... Adă-l...

Ce-avea să facă tata? Vecini erau și între vecini e bine să nu fie sminteală. Așa că a făgăduit c-are să mă ia și pe mine. Atunci, Petrea Badale a împins porțița în lături și s-a apropiat de tata să-i spună ceva în taină:

— S-aducă cu el o istorie, ceva... Să ne citească...

Ne-am dus la clacă. Am deșfăcat popușoi, am băut cîte-o stacană de holercă și am ascultat strunele scripcarului. Și la o vreme s-a făcut tăcere. Mi-am scos repede, tre-

murînd puțintel, cărțulia din sîn și-am deschis-o unde s-a nimerit. Mi-am dres glasul și-am prins a citi ca la școală, tare, așa cum îi plăcea domnului Ion Dan, dascălul meu de limba romină, despre vechii asirieni, apoi despre războaiele punice, că luasem cu mine istoria, chiar istoria din care învățam atunci... Lui Petrea Badale îi străluceau ochii. Asculta cu răsufierea stăpînită, cu buzele ușor întredeschise. Din cînd în cînd dădea din cap și mormăia:

— Măi, măi, măi!... Multe-s pe lumea asta... și noi nu le știm!

A doua zi, în zori, Petrea iar a strigat la poarta noastră:

— Bade Milian! Acasă-i băiatul?

— Se duce la școală! i-a răspuns tata pe fereastră.

— Și-i gata de drum?

— Gata.

— Apăi să vie... Că-l duc eu cu căruța... Tot am treabă în târg...

Și m-a dus. Cînd să ne despărțim m-a vestit:

— Mîine tot eu te aduc. Și poi-mîine... Știi de ce?

— Nu știu...

— Să n-audă nevastă-mea, Lisaveta... Mă ceartă...

Eu l-am întins mîna, așa cum văzusem că fac oamenii mari, după ce l-am încredințat că n-o să suflu nici o vorbă nimănui. El mi-a strîns-o și după ce s-a frămîntat în el o vreme, s-a aplecat pe-o rîină, spre mine.

— Te duc, dar cu plată...

— Vai de mine! m-am speriat eu... Plată? De unde?

— Eh! Este de unde: vîi seara și-mi citești... Poate mai ai și alte „istorii“...

— Dar dumneata de ce nu citești și singur! m-am mirat eu.

— Eu?... m-a privit el încurcat. Eu nu citesc... N-am nevoie de asta...

— N-ai învățat a citi?

— Eh! Ce să-nvăț! Eu am învățat o vorbă mare: „Prea multă învățătură, îl strică pe om la cap!“... Așa, să știi!... Mie vorba asta mi-a spus-o un om însemnat.

Și-a rîs într-un anume fel din care se putea înțelege: „Decît să

mă stric eu la cap, mai bine strică-te tu!... Dar pînă-atunci... nu uita să vîi să-mi citești, în fiecare seară, dacă vrei să te duc cu căruța la școală...“.

Nu mai fusesem acasă de mulți ani. Mi se urîse târgul în care am umblat la „gimnaz“, demult, tare demult. Poate din pricină că acolo am iubit o fată, care m-a dispreguit pentru straietele mele ponoșite și roase la mînci și m-a părăsit pentru un fecior spilcuit și pomădat de mirosea de la o poștă... Cine știe!...

...Inserase. Stăteam la taclale cu cei de-acasă. Povestea tata despre cîte multe. Despre pămînt și despre roade; despre păpușoiul lui semănat în cuiburi făcute în pătrat și despre întovărășirea ce va să se facă. Și stînd noi așa la sfat, am auzit niște ciocănituri în ușă.

— Intră! a încuviințat mama.

Ușa s-a deschis și în prag s-a arătat Petrea Badale, tot așa de înalt și osos, cu aceeași mustață stufoasă, cărunță acum, cu aceleași sprîncene, crescute în devălmășie, cu aceiași ochi cu priviri ascuțite, ca de oțel și, deși bătrîn, mai semeț și mai ostru ca oricînd.

— Bun venit! a rostit el în prag și a venit să-mi strîngă mîna. Te așteptam...

Și-a scos căciula, s-a așezat pe-un scaun și a tras la iveală de sub bondiță un clondir de rachiu:

— Să nu fie cu bănat... Vreau să închin un pahar cu dumneata... Dar... cu plată...

Și a zîmbit larg.

Am rîs cu poftă amintindu-mi a ceea trecută întimplare cu căruța. Petrea Badale a rîs și el; pe urmă însă mi-a atras luarea aminte:

— Nu glumesc!... Te cinstesc, dar cu plată!

— Mă rog! M-oi supune!... Acum, am și eu cu ce plăti...

Vecinul nostru a dat din mîna:

— Știi... Tocmai de asta am venit: să-mi citești în sara asta niște „istorii“ de-ale dumatiale...

— Istorii?

— Da... poezii, povestiri. Dar nu din cele pe care le-ai scris în cărți și-n gazete, că le știu, le-am citit...

— Le-ai citit? m-am mirat eu...

— Da... că acum știu și eu citi...

Și chiar bine de tot! He-he!... Dar eu vreau să-mi citești din cele pe care încă nu le-ai tipărit... Pricepi?

— Păi...

— Ba să-mi citești! Socot că noi,

vecinii dumatiale, avem dreptul să le cunoaștem cei dintîi...

I-am citit. I-am citit tot așa cu glas tare, limpede, cum i-am citit din cartea de istorie, la claca aceea de demult.

Și cînd am isprăvit, Petrea Badale a bătut din palme.

— Brava! Astea-mi plac mai mult ca cele de odinioară, despre asirieni și puni!

Pe urmă m-a rugat:

— Mai citește... Numai îngăduie oleacă s-o aduc și pe Lisaveta, nevastă-mea...

Trecuse de miezul nopții. Ciocnisem vreo trei pahare de căciulă pînă atunci și ni se dezlegaseră limbile.

— Cum rămîne cu... zicala aceea pe care o știi le la un om „însemnat“, bade Petrea?...

Petrea a clătinat din cap:

— Dracu s-o ia! Am dat-o la spate... Adică mi-a scos-o din cap partidul... Că trebuie să știi, tovarășe scriitor și dragă vecine, că-s frunțaș la aplicațiile agrotehnice și de vreo cîteva săptămîni candidat de partid... Și la așa cînst, nu mai ai dreptul să jurdeci înapoiat...

A doua zi, Petrea Badale m-a pofit la el. Lisaveta, nevastă-sa, pregătise niște sarmale strașnice. Și după ce ne-am ospătat în lege, Petrea mi-a făcut un semn să-l urmez. M-a dus în „casa cea mare“ și mi-a arătat un raft de cărți.

— Le-am citit pe toate... Doamne, multă minte îi mai dă omului învățătura!...

Alături de raft, într-o coșărcuță, vreo zece-douăzeci de știuleți de porumb. Niște știuleți zdaveni, cum n-a văzut neam de neam, în sat la noi. Petrea a întins un deget spre coșărcuță și a urmat:

— Vezi? Iaca folosul... Vreau să-i trimit la Comitetul Central... Am să scriu numai numele pe-o etichetă să se știe de la cine-s, și între știuleți am să pun cărticica asta...

— Ar trebui să pui și-o scrisoare... m-am găsit eu cu povața.

— Hm! făcu Petrea. Crezi că-i nevoie? Mulțămirea mea n-are nevoie de vorbe... Au s-o citească mai bine tovarășii din semnele aistea... Și au să priceapă tot ce vreau să spun, așa cum ne-au priceput ei, cu ani și ani de zile înainte, setea minții și dogoarea dorului de dreptate.

Cît am stat pe acasă, Petrea m-a ospetit seară de seară. Și seară de seară a trebuit să-i citesc din „istoriile“ mele.

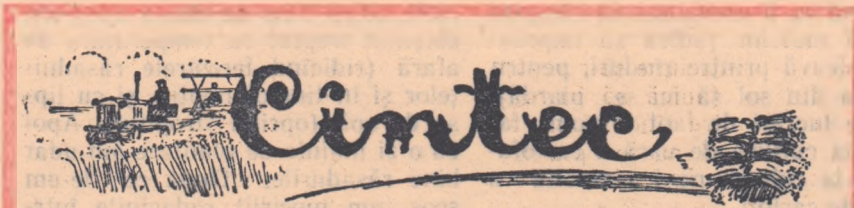
În cea din urmă seară, cînd a băgat de seamă că îmi pregătisem boclucurile de drum, Petrea s-a mohorit:

— Pe cînd să te mai aștept?... Anii trec și...

I-am făgăduit că n-o să treacă vreme multă și-oi veni iar, cu dă-saga și mai bucușă cu „istorii“, — să i le citesc și să-l rog să mi le judece, ca unul ce se pricepe nu numai la aplicațiile agrotehnice, ci și la cărturărie.

Și-atunci Lisaveta, nevastă-sa, și-a umezit o clipă ochii și vrînd să și-i ascundă, s-a tras la urechea lui bărbatu-su și i-a poruncit:

— Să pui dimineață mîna la căruța cea nouă, să-l duci la gară. Știi, să vadă și el că ne-am gospodărit cum trebuie, c-avem și cal ca lumea de cînd ne-am înădit la carte și la știință...

de AL. ANDRIȚOIU

N-am avut aurării
N-am avut și nici nu am
Nici vreodată voi rivri
Rai american.

Aurul rodește-n spic
Și de cei ce vor război
Nu ni-i teamă nici un ple
Că noi sintem noi.

Crești secară! Crești ovăz!
Crești tu floare de mîlin!

Tare-mi place să vă văd
Sub un cer senin.

Treci tractor pe lan în sus,
Treci tractor pe lan în jos
Vremea jalbelor s-a dus!
Traiul mîi frumos.

Pîn-la vară am un dor
Și o spun, așa pe șleau
Să dau grîu la muncitor
Fîindcă pace vreau.

Noutăți din Țara Sovietică

Noi metode în cultura bumbacului

Anul acesta în Uzbekistan peste 600.000 hectare vor fi însămânțate cu bumbac în cuiburi așezate în pătrat. Pentru acest lucru gospodăriile cultivate de bumbac au fost înzestrate cu aproximativ 8.000 mașini noi ca: semănători în cuiburi așezate în pătrat, tractoare de prășit, cultivate cu șase rânduri și altele.

Mecanizarea cosirii finului

Înainte de a începe cositul finului, Statul Sovietic completează parcul stațiunilor de mașini și tractoare cu noi utilaje. Anul acesta S.M.T.-urile vor primi pentru începutul cositului finului 5.800 noi cositori de tractor cu brazdă lată, 27.000 greble de tractor, peste 100.000 mașini pentru stringerea finului în căpițe, precum și 32.000 puternice elevatoare de fin.

Cultura sfecele de zahăr

Ucraina este baza principală a culturii sfecele de zahăr în U.R.S.S. Ea dă aproximativ 75 la sută din întreaga cantitate de sfeclă de zahăr produsă în țară. În Ucraina, peste 1.000 echipe din colhozuri obțin an de an câte 40—50.000 kg. sfeclă de zahăr și chiar mai mult, iar peste 3.000 colhozuri string de pe întreaga suprafață cultivată cu sfeclă de zahăr câte 20.000 kg. rădăcini la hectar. În următorii 2 ani suprafețele ocupate de sfecla de zahăr în Ucraina urmează să fie lărgite cu 300.000 hectare.

In U.R.S.S. sînt foarte rîspîndite gazetele de perete. Numai în uzinele și fabricile din Moscova și în colhozurile regiunii Moscova apar peste 20.000. Fotografia de față ne arată momentul cînd s-au schimbat articolele la gazeta de perete a colhozului „Voroșilov” din regiunea Moscova.

O casă îndrăgită de toți colhoznicii

In autobuzul care mergea de la Cerkassî la Ruskaiia-Poliana am făcut cunoștință cu Vasili Tarasovici Svitka. Lucrează într-o brigadă de cîmp în colhozul „Zorile comunismului” din satul Ruskaiia-Poliana.

Vasili Svitka cunoștea toate treburile colhozului. Anul trecut venitul colhozului s-a ridicat la aproape 6 milioane ruble, iar anul acesta va mai spori cu aproape 2 milioane ruble. Succesele dobîndite de colhozul „Zorile comunismului” l-au trecut în rîndul candidaților la Expoziția Agricolă Unională din anul 1955. Odată cu colhozul va fi prezentat la expoziție și clubul sătesc. Aflînd că mă duc la Ruskaiia-Poliana anume ca să văd cum lucrează clubul sătesc,

Vasili Tarasovici mi-a arătat la despărțire drumul spre club.

Nu departe de sediul comitetului de conducere al colhozului, în piața din mijlocul satului, se înalță o casă frumoasă, cu coloane albe. În casa aceasta e clubul.

La clubul din Ruskaiia-Poliana este bine chibzuită și organizată întreaga muncă cultural-educativă. Ea e dirijată de consiliul clubului, care e alcătuit din cei mai activi membri ai cercurilor de artiști amatori, cititori ai bibliotecii și membri ai secțiilor sportive. În cadrul clubului funcționează echipe de cor, dansuri, teatru, cercuri de croitorie, șah, o fanfară, cum și secții de fotbal, volei și alte ramuri sportive. Corul din Ruskaiia-Poliana

a participat cu succes la Festivalul republican al artiștilor amatori din anul 1954, fiind distins cu diploma de onoare a Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene. Foștii coriști Pavel Cepciuk, Nicolai Iațenko, Sofia Ponomarenko, colhoznici din Ruskaiia-Poliana, cum și alții, învață acum la diferite școli de muzică și conservatoare din republică. Anul acesta se va prezenta la Conservatorul din Kiev și Kim Liașevski, care este un foarte bun cîntăreț.

Țăranii din Ruskaiia-Poliana țin mult la cercul lor dramatic, pe care-l conduce Evdokia Șevcenko. Cercul dramatic este ajutat în munca sa de artiștii profesioniști din orașele Cerkassî și Kiev.

La clubul din Ruskaiia-Poliana oamenii vin nu numai spre a vedea un film, a asculta un concert sau a citi o carte nouă. Ei au posibilitatea să cunoască aici și metodele de lucru ale frunțașilor colhozului, experiența altor colhozuri și cele mai noi înfăptuiri ale științei agricole. Nu de mult, de pildă, îngrijitoarea de porci Ana Șved, Eroină a Muncii Socialiste, din colhozul „Zorile comunismului”, le-a vorbit colhoznicilor despre o nouă metodă de întreținere a porcelor și de îngrijire a porcelor. De asemenea, s-au citit sub conducerea agronomului colhozului, lucrările cunoscutului colhoznic — om de știință T. Malțev — despre noile metode de lucrat pămîntul.

S. BOGDANOVICI

Biblioteca în sprijinul agriculturii

Corespondență specială pentru revista „ALBINA”

Colhozul „Zorile” cuprinde trei sate — Mișkovici, Teikovici și Volosovici, care numără laolaltă 730 de gospodării. Satele acestea sînt situate la 30 km. de orașul Bobruisk din Belorusia. Biblioteca se află în satul Mișkovici, în clădirea frumoasă a Casei de cultură. În sala încăpătoare a bibliotecii sînt rînduite în rafturi citeva mii de cărți. Sînt cărți de literatură, politică, știință și agricultură, multe cărți pentru tineret și copii. Pe măsuțele din sală sînt puse la îndemîna cititorilor ziare și reviste proaspete în limbile rusă și belorusă.

La bibliotecă e întotdeauna lume multă, mai cu seamă seara.

— Avem peste trei sute de cititori cu abonamente permanente — ne spune

bibliotecarul. În afară de aceștia, vin la bibliotecă zeci de colhoznici ca să citească ziarele și revistele. În răstimp de o lună eliberăm la cititori aproape o mie două sute de cărți.

Am aflat că mulți oameni din colhoz au mici biblioteci personale pe care și le completează neconștient cu tot mai multe cărți. E destul să spunem că populația din cele trei sate cumpără în mijlociu pe lună peste 300 de cărți din cele mai felurite. Mulți colhoznici au studii medii. Nu puțini sînt aceia care învață la cursurile agrozootehnice de trei ani și la diferite școli speciale.

La bibliotecă am făcut cunoștință cu unul dintre cititori, colhoznicul Kiril Șelengovski, în vîrstă de 60 de ani, care înainte de

revoluție era neștutor de carte. Acum Șelengovski lucrează la o fermă de vite. Omul venise tocmai să înapoieze un roman al lui Lev Tolstoi și cerea ceva din operele marelui scriitor englez Dickens. În ultima vreme Șelengovski a citit numeroase lucrări ale scriitorilor clasici ruși și străini și ale scriitorilor din zilele noastre.

Nu numai Kiril Șelengovski citește mult. Colhoznicul Aleksandr Beliaevski din brigada a patra, mulgătoarea Eva Șerbici, contabilul Ivan Skudnii, agronomul Lev Gorelik și alții urmăresc cu atenție toate cărțile noi și adesea află înaintea bibliotecarului de cărțile proaspete apărute. Iată-l în fața bibliotecarului pe Aleksandr Beliaevski.

— Ai auzit ce-a spus la radio? zice el. — A apărut o carte a colhoznicului, om de știință Terenti Malțev. Vezi, te rog, s-o aduci și la noi...

Bibliotecarul notează cererea colhoznicului într-un carnet, unde mai sînt și alte însemnări. Așa, de pildă, Nadejda Lukianenko a cerut să se aducă cartea colhoznicului ucrainean Mark Ozernii, care scrie despre experiența sa în cultivarea porumbului; îngrijitorii de animale Ivan Șametko și Vasili Beliaevski au cerut cu stăruință să se aducă cărți despre experiența înaintată a maștrilor vestiți în creșterea animalelor.

Bibliotecarul nu așteaptă să-i aducă aminte cititorii de o carte sau de alta. El însuși popularizează activ cărțile noi și alege pentru cititori cărți după problemele care-i interesează pe aceștia în mod deosebit. Așa, de pildă,

lui Aleksandr Beliaevski i-a recomandat lucrările cele mai noi despre experiența înaintată în cultivarea cîniei.

Vara, bibliotecarul este văzut cu regularitate pe cîmp, ducînd cărți, ziare și reviste pe care de multe ori le citește el însuși colhoznicilor și tractoriștilor. Și oamenii îi sînt recunoscători pentru treaba asta. De recunoștința asta a vorbit președintele colhozului la adunarea de dare de seamă și alegeri, cînd a spus printre altele:

— În succesele dobîndite de gospodăria noastră a jucat un rol de seamă și biblioteca. Ea ne-a ajutat să lărgim orizontul politic și cultural al colhoznicilor, să le ridicăm calificarea.

Aceste cuvinte ale președintelui au fost primite de colhoznici cu un ropot de aplauze.

I. TVEOTOV

Artiștii amatori de la sate se pregătesc pentru Festival

Tinerii artiști amatori din satele raionului Crevedia se pregătesc să întâmpine cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților cu noi succese în munca artistică. Învățătoarea Profira Radu din satul Crivina, a scris o scenetă de teatru isvorită din viața țăranilor muncitori locali. Flăcăii și fetele satului se adună mai în fiecare seară la căminul cultural, pentru a pune în scenă această piesă. În comuna Vinătorii Mari, echipa artistică învață noi cîntece și dansuri populare. Dragomir Marin, îndrumătorul echipei, se străduiește să prezinte spectatorilor un program frumos și atractiv, cu cîntece și dansuri felurite. Nici colectivii din comuna Sîrbeni nu stau de-o parte. Sub îndrumarea tinerei Trandafir Aurelia ei sprijină îndeaproape îmbogățirea programului artistic. Un număr tot mai mare de țărani muncitori din raionul Crevedia fac cunoștință cu munca însuflețită a tinerilor și o prețuiesc.

F. Gheorghe

Crește numărul sportivilor de la sate

Apropierea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților întărește activitatea sportivă a sateilor. În regiunea Suceava se desfășoară un număr tot mai mare de întreceri în cadrul „Concursurilor Sportive ale Tineretului”. Peste 3.500 tineri se întrec la handbal, volei, fotbal. Dar

nu numai atât. Prin asociația „Recolta”, colectivele sportive își măresc necontenit numărul purtătorilor insignei G.M.A. În comuna Dimăchești (Dorohoi), în ultima vreme au devenit purtători ai insignei G.M.A. alți 20 de tineri. Aceeași rodnică activitate se desfășoară la Dornești și Siret (Rădăuți), la gospodăria de stat Călinești (Botoșani), gospodăria colectivă Brăești (Dorohoi).

Primii în sport sînt primii și în muncă. Neamțu Emil, Buziuc C., Popovici D., Eleonora L. și mulți alți tineri sînt nu numai sportivi de laudă, dar se numără și printre fruntașii în muncile agricole. Tinerii satelor regiunii Suceava înțeleg că făcînd sport devin vișoși și își petrec în chip plăcut timpul liber.

Sponder Berthold
corespondent

Colectivul de conferențieri

Un prețios sprijin în lupta pentru belșug

În toamna anului 1953 mi s-a încredințat munca de responsabil al colectivului de conferențieri de pe lingă căminul cultural. Din primele zile m-am apucat de reorganizarea acestui colectiv, alegînd conferențieri dintre cei mai pricepuți oameni din comună. Pe lingă patru învățători, au intrat în colectivul nostru secretarul organizației de bază P.M.R., contabilul cooperativei, secretarul sfatului popular, tehnicianul agronom, Ion R. Ionescu — unul din fruntașii recolteilor bogate și alții. În total un colectiv de 17 conferențieri, repartizați pe grupe de probleme. Colectivul astfel format a pornit la lucru.

Noi am stabilit ca majoritatea conferințelor care vin de la centru mai întii să le prelucrăm în colectivul nostru, să le actualizăm la condițiile noastre. Totdeauna avem grijă ca o conferință să fie cit mai atractivă, să fie legată de specificul comunei noastre și să se țină în zilele și orele cele mai potrivite. Ținem seama de aceste lucruri pentru a avea cit mai mulți participanți și care să pună în practică cele auzite. Cel ce trebuie să țină conferința se consultă cu un specialist de la care procură și materialul documentar.

De exemplu, cînd a venit conferința în care se arăta

ECONOMU TRAIAN
responsabilul colectivului de conferențieri din comuna Simileasca, raionul Buzău

felul cum se plantează ghivecele nutritive, tehniciana noastră, Constantin Maria — care terminase de curînd școala medie agricolă și deci nu avea multă experiență, a luat legătură cu tovarășul Pinzaru, tehnicianul circumscripției și cu secția agricolă raională. Pe lingă îndrumări, i s-au pus la îndemînă și desene în care se puteau vedea aspecte din munca de plantare a ghivecelor nutritive și roadele obținute. Conferința aceasta a fost urmată și de o lecție practică pe terenul experimental al școlii.

Colectivul nostru are grijă ca atunci cînd ne sosesc într-o săptămînă mai multe conferințe, să alegă pe aceea care sprijină mai mult campania la zi. De asemenea, atunci cînd sînt la ordinea zilei anumite evenimente interne sau externe, planificăm în așa fel conferințele astfel ca în aceeași săptămînă să albă loc neapărat și o conferință legată de muncile agricole din cursul săptămînii.

Colectivul nostru are grijă să cheme din cînd în cînd la căminul cultural ca să vorbească și pe cite un țăran muncitor fruntaș în

obținerea recoltelor mari. De exemplu, cînd Ion R. Ionescu — care anul trecut a însămințat porumbul în cuiburi așezate în pătrat și a obținut peste 2.500 kg. porumb boabe la hectar, — a explicat pe larg cum a aplicat el această metodă, peste 40 țărani au pornit chiar în săptămîna următoare să însămințeze după această metodă. Deci rodul acestei conferințe s-a văzut imediat, căci s-a popularizat această metodă chiar în preajma începerii însămințatului porumbului. Un alt exemplu mai vechi. În toamnă, unii țărani muncitori întârziiau cu arăturile adînci. Atunci, la propunerea colectivului, tovarășul Drăgoi Ion, secretarul organizației de bază, a ținut o conferință în care se arăta însemnătatea arăturilor adînci și cum pot fi ele îndeplinite la timp prin ajutorare reciproce. În citeva zile s-au și format șase grupe de ajutorare reciprocă și curînd planul arăturilor a fost depășit.

Am arătat pe scurt numai o parte din metodele noastre de lucru și roadele lor. Pe viitor, ne propunem ca atît conferențierii, cit și diferiții fruntași ai recolteilor bogate din Simileasca să mergem în schimb de experiență în alte comune. Cu siguranță că vom găsi lucruri noi, pe care le vom pune în aplicare.

VEȘTI CULTURALE

CITIREA ÎN COLECTIV A BROȘURILOR AGRICOLE

Biblioteca sătească din Cobadin, raionul Negru Vodă, numără 2.055 volume. Ele sînt citite și studiate de tot mai mulți țărani muncitori. Printre cei mai sîrguincioși cititori ai bibliotecii sînt colectiviiștii Radu Vulpe, Iancu Beiu și țăranul muncitor cu gospodărie individuală Radu Gheorghe.

De curînd, în sala bibliotecii s-au citit în colectiv broșuri legate de muncile agricole la zi. Mulți dintre cei ce au luat parte la asemenea citiri în colectiv au aplicat pe ogoarele lor învățăturile însușite cu acest prilej.

N. Cojocaru
corespondent

GAZETA DE PERETE DIN SĂBĂOANI

La gazeta de perete din Săbăoani, raionul Roman, sînt afișate cu regularitate articole care oglindesc mersul muncilor agricole. De asemenea, sînt popularizați cei mai harnici țărani muncitori ca: Cojan Franț, Giurgi Dioc, Ioji Pușcașu, Dămores Dumitru și alții. Țăranii muncitori din Săbăoani vād în gazeta de perete un însemnat ajutor dat muncii lor.

Constantin Petrilă
corespondent

O NOUĂ CONSTRUCȚIE CULTURALĂ ÎN COMUNA ISBICENI

Construcția căminului cultural din comuna Isbiceni, raionul Corabia, ridicat prin autoimpunere, este pe terminate. Se dă zor acum la tencuiala clădirii. Printre cei care au

sprijinit cu brațele și atelajele construcția căminului, se află deputații Tudor Streche, Petre Voinea, Ștefan Barbu și alții.

Emil Capoș
corespondent

CONFERINȚE ÎN SPRIJINUL MUNCILOR AGRICOLE

În ultimul timp, inginerul agronom Toma Alexandru și tehnicianul Florea Vasile au ținut la căminul cultural din comuna Cărău, raionul Segarcea, citeva conferințe despre însemnătatea semănatului porumbului în cuiburi așezate în pătrat, despre aplicarea regulilor înaintate la îngrijirea culturilor.

Printre țăranii muncitori care au aplicat cele învățate la căminul cultural sînt Ilic Tucă, Marin Chichia, Belic Schiopirlau și alții. Ei au terminat încă din luna aprilie însămințatul porumbului și au trecut de îndată la îngrijirea culturilor.

Iacob C. Ion
corespondent

E o adevărată plăcere să treci pragul bibliotecii sătești din Budești, raionul Oltenița.

Iată aici citeva buni cititori ai bibliotecii cînd din cărțile noi venite.

În legătură cu participarea R.P.R. la Conferința internațională privitoare la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

În urma hotărîrii luate de Adunarea generală O.N.U. de a invita toate țările membre ale O.N.U. precum și țările membre ale instituțiilor specializate ale O.N.U. la Conferința internațională privitoare la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, care va începe la Geneva la 8 august a.c. secretarul general al O.N.U., Dag Hammarskjold, a adresat ministrului Afacerilor Externe al R.P.R., Simion Bughici, o scrisoare prin care guvernul R.P.R. este invitat să participe la conferință.

Ca răspuns la această invitație, trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al R.P.R. la Washington, Anton Moiescu, a depus la secretariatul general al O.N.U. o scrisoare de răspuns cu următorul cuprins:

Domnule secretar general,

Ca răspuns la scrisoarea dvs. din 1 februarie a. c. prin care guvernul R.P.R. este invitat a participa la Conferința internațională privitoare la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, care urmează să aibă loc la Geneva la 8 august a. c., am onoarea a vă face cunoscut că guvernul R.P.R. acceptă invitația de a participa la conferință.

Primiți vă rog, domnule secretar general, asigurarea deosebitei mele stime.

S. BUGHICI
ministru Afacerilor Externe al R.P.R.

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA

Presa sovietică anunță că la sfîrșitul lunii mai va avea loc la Belgrad o întîlnire la cel mai înalt nivel, între reprezentanții Uniunii Sovietice și Iugoslaviei. Această întîlnire are ca scop îmbunătățirea continuă a relațiilor dintre cele două țări și întărirea păcii.

PARIS

În Vietnamul de sud (unde stăpînesc imperiaștii, au început din nou luptele între trupele guvernamentale și forțele armate ale sectei religioase Hoa Hao. La 10 mai artileria trupelor Hoa Hao a bombardat intens orașul Mylho aflat la 50 km. sud-est de Saigon.

TOKIO

Primul ministru Hatoyama luînd cuvîntul în Camera inferioară a parlamentului japonez, a declarat că dorește să stabilească relații comerciale, culturale și de bună vecinătate cu R. P. Chineză.

Istoricul Tratat de la Varșovia

Privirile întregii lumi au fost ațintite în zilele de la sfârșitul săptămânii trecute spre Varșovia, unde s-a ținut conferința statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. În capitala Poloniei s-a semnat la 14 mai Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între guvernele R.P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovace, R. D. Germane, R. P. Polone, R. P. Romine, R. P. Ungare și Uniunii Sovietice. Conferința de la Varșovia — la care a luat parte ca observator un reprezentant al R. P. Chineze — și-a îndeplinit țelul ei mareț. S-a încheiat un tratat istoric, prin care s-a făurit o pavăză de neînving a celor 8 țări europene și totodată s-a adus o contribuție de mare însemnătate la întărirea păcii în Europa.

O uriașă putere, în slujba păcii

Tratatul semnat la Varșovia nu se aseamănă cituși de puțin cu alianțele pe care le pun la cale puterile imperialiste. În primul rând acest tratat nu este îndreptat împotriva vreunei țări sau grupuri de țări. Tratatul consfințește o alianță cu scopuri de apărare și nu este o înțelegere războinică de felul celor încheiate în Apus.

Țările iubitoare de pace din Europa au fost nevoite să ia această măsură ținând seama de pericolul ce s-a ivit în Europa și în întreaga lume, prin ratificarea acordurilor de la Paris. Se știe doar că aplicarea acestor acorduri însemnează înarmarea Germaniei apusene, reinvierea militarismului german, care a pricinuit groaznice nenorociri omenirii.

Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la Varșovia — care se bucură de sprijinul total al marii Chine populare — unește marea forță a celor 8 țări iubitoare de pace din Europa. Această putere uriașă, cum n-a mai fost în lume, este în stare să-l pună la punct pe orice agresor, pe orice năvălitor și încă de la început să-i dea răs-plata aspră cuvenită.

Prevederile Tratatului de la Varșovia

Documentul semnat la Varșovia stabilește, prin articolul 4, că de se va întâmpla ca cineva să atace vreunul din cele 8 state care au semnat Tratatul, fiecare din cele 8 state va da ajutor imediat și prin toate mijloacele celui atacat. Uriașă forță comună a țărilor iubitoare de pace se va pune în mișcare. Tratatul prevede crearea unui comandament unificat al forțelor militare ale celor 8 țări. În fruntea acestui comandament a fost numit mareșalul Uniunii Sovietice I. S. Konev. Potrivit Tratatului încheiat, cele 8 țări pot lua și alte măsuri în deplină înțelegere, pe care le socot necesare în vederea apărării muncii pașnice a

popoarelor lor și pentru a stăvili orice atac venit din partea dușmanului.

Fiecare articol — din cele 11 cite cuprinde Tratatul — vorbește despre năzuința de pace a țărilor care l-au încheiat. Încă în primul articol se arată că potrivit Cartei Organizației Națiunilor Unite, țările care au încheiat Tratatul nu vor folosi amenințarea și forța în rezolvarea problemelor asupra cărora există neînțelegeri. Dimpotrivă ele vor urmări numai folosirea mijloacelor pașnice în așa fel încât să nu dăuneze cu nimic păcii și securității internaționale. Și mai departe, în articolul doi, se spune că cele opt țări își vor închina toate puterile lor pentru a se ajunge la o colaborare și înțelegere sinceră în lume. Articolul nouă arată că Tratatul este deschis și altor state, oricare le-ar fi oriunduirea lor de stat și socială. Articolul 11 arată că „în cazul cind în Europa va fi creat un sistem de securitate colectivă și va fi încheiat în acest scop un tratat general european de securitate colectivă, lucru spre care părțile contractante vor ținde neîncetat, prezentul Tratat își va pierde valabilitatea în ziua intrării în vigoare a tratatului general european”.

O alianță scumpă poporului nostru

Fiecare dintre noi se bucură că patria noastră face parte dintr-o asemenea alianță, ca cea consfințită de Tratatul de la Varșovia. Pe lângă faptul că sîntem mai puternici ca oricind, avem prieteni și aliați puternici cum n-a avut niciodată în istoria sa poporul nostru. Prietenia Uniunii Sovietice, a Chinei populare și a celorlalte țări de democrație populară, ne este cheazășie că munca noastră pașnică va fi apărută cu strășnicie.

Țara noastră a mai fost și odinioară legată prin alianțe. În trecutul de neagră împilare a poporului român, alianțele încheiate de regi și boieri slujeau doar interesele asupritorilor.

Alianțele de odinioară — încheiate cu țările apusene — au fost mijloace prin care puterile străine au pus stăpînire pe avuțiile noastre. Atunci cind însă a fost atacată, țara a fost lăsată pradă dușmanului. Așa s-a întâmplat și în primul și în cel de al doilea război mondial, cind țara noastră a fost cotropită și prădată de militarismul german.

Alianța din care face azi parte țara noastră vine să întărească o prietenie rodnică, care leagă poporul nostru de Uniunea Sovietică și celelalte țări de democrație populară. Pășim cu încredere înainte, siguri de biruința drumului păcii și progresului pe care mergem neabătut.

Conferința de la Varșovia, Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între cele 8 state europene iubitoare de pace sînt privite cu deplină mulțumire de toate popoarele lumii.

In ziua celei de-a 10-a aniversări a zdrobirii fascismului, la Paris a avut loc ceremonia dezgustătoare a înglobării Germaniei apusene în blocul războinic al Atlanticului.

(Ziarele)

DULLES: In sfîrșit sîntem împreună...

Desen de I. Novak

(Din ziarul „Pentru pace trainică, pentru democrație populară” Nr. 19 din 13 mai 1955).

NOTE POLITICE

Jeka Tatu a rămas fără lucru

Disperat. Jeka Tatu se întrebă: astăzi cu ce-mi voi potoli stomacul? Ce voi pune în blid copiilor și nevastei? Nu găsește răspunsul.

Munca pe moșia Rincon de Carrasco i-a sleit puterile, cei 4—5 peses (bani) primiți pe zi, nu-i ajungeau pentru hrana unui singur om. Dar acum nici pe aceștia nu-i mai primește. De curind, a fost izgonit de pe moșie și azvîrlit alături de alți înfometați. E bolnav, și argații n-au voie

să se îmbolnăvească.

Privește în jur. Acest șoproan care i-a adăpostit 7 ani, trebuie părăsit. Cu rogojina în spate, alături de copii și soție, pleacă, dar nu știe unde. De acum drumurile vor fi casa lor. Dar mîncarea?...

Stăpînii pămîntului din Uruguay știu despre aceasta. În cîrdășie cu diferite societăți agricole americane, ei nu vor să audă gemetele miilor de înfometați care colindă țara în lung și lat în căutare de lucru.

Negustori de oameni

Nu de mult, un ziar care apare în America Latină, numit „Imprensa Popular”, destăinuta cititorilor vești uluitoare. În Formoza (așa numesc americanii insula Taiwan), unde este pripășită clica lui Cian Kai-și, s-a descoperit o bandă de negustori. Dar nu negustori de scoici, ci negustori de

oameni. Ei cumpărau pe țărani fugiți din cauza mizeriei și a foamei de pe pămînturile moșierilor și îi vindeau în țările Americii Latine. Șase mii de țărani fugari au fost strinși într-una din zile pentru a fi trimiși să lucreze pe plantații de cauciuc.

Gh. Fleancu

De la o săptămînă la alta

RASUNETUL INTERNAȚIONAL AL NOILOR PROPUNERI SOVIETICE ÎN PRIVINȚA DEZARMĂRII

De mai multă vreme își desfășoară lucrările la Londra subcomitetul O.N.U. pentru dezarmare. În repetate rînduri, guvernul sovietic a venit cu propuneri care să ducă la înlăturarea încordării aflată astăzi în omenire. O asemenea propunere a prezentat guvernul sovietic și la 10 mai 1955, privind problemele reducerii armamentelor, interzicerii armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou război.

În propunerile Uniunii Sovietice se arată că este necesară înlăturarea neîncrederii care domnește între state. Pentru aceasta

trebuie să se pună capăt „războiului rece” (adică să înceteze propaganda prin ziare, radio și discursuri, făcută în scopul ațîțării la război); să fie lichidate bazele militare aflate pe teritoriul străine; să fie restrase neîntîrziat trupele de ocupație ale celor patru puteri de pe teritoriul Germaniei, rămînînd vremelnic numai unele contingente de trupe, pînă la încheierea acordului privitor la retragerea lor totală; ajutarea altor state în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

Propunerea sovietică prevede încheierea unei Con-

venții internaționale (tratate) în problema reducerii armamentelor și interzicerii armelor atomice, hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de ucidere în masă. Potrivit propunerii sovietice, efectivele forțelor militare ale S.U.A., U.R.S.S. și R.P.-Chineze nu vor trebui să treacă de 1.000.000—1.500.000 oameni, iar cele ale Angliei și Franței de 650.000 oameni. Celelalte țări urmează să aibe forțe armate cu mult mai mici.

Țările care stăpînesc arma atomică vor trebui să înceteze mai întîi experimentarea armei atomice și cu hidrogen, să nu o folosească ca armă de luptă și apoi să se înțeleagă asupra interzicerii ei definitive. Cel mai tîrziu în prima jumătate a anului 1956,

toate țările urmează să se întrunească într-o conferință mondială ca să discute și să hotărască reducerea generală a armamentelor și interzicerea armei atomice. Propunerile făcute de

SEMNAREA TRATATULUI DE STAT CU AUSTRIA

La 15 mai a avut loc la Viena semnarea tratatului de stat cu Austria, care prevede restabilirea Austriei ca stat liber și independent.

Încheierea tratatului de stat cu Austria este un eveniment deosebit de însemnat în viața internațională. La acest pas însemnat s-a putut ajunge în urma tratatelor rodnice date în ultima vreme între guvernul Austriei și guvernul Uniunii Sovietice. Sem-

Uniunea Sovietică la 10 mai 1955, sînt o contribuție nemăsurat de mare la cauza întăririi păcii în lume. Așa se explică răsUNETUL larg pe care l-au avut în toate țările lumii.

narea tratatului de stat cu Austria dovedește încă o dată că se poate ajunge la înțelegere în problemele internaționale pe calea discuțiilor și tratatelor.

Potrivit tratatului încheiat, Austria va deveni o țară neutră. Guvernul austriac își ia obligația de a nu lua parte la nici un fel de alianțe militare, nu va îngădui crearea de baze militare străine pe teritoriul Austriei și nu va face deosebiri în comerțul cu alte state.

ALBINA

ZVONUL

In satul Sofrăcești, comuna Trifești, raionul Roman, caravana cinematografică n-a dat filme de multă vreme, deși a fost adesea prin preajmă.

S-a pornit un zvon de-o dată
Peste Sofrăcești să bată.
Zvonul, de, ca orice zvon
Circulă din om în om.
Toți se bucură; înșine
Vine caravana, vine...
— Vom vedea un film, măi frate,

Să se ducă vestea-n sate!
— După trei ani încheiați!
— Bine că n-am fost uitați!
Mare-i bucuria-n sat
Nu-i femeie, nu-i bărbat
Să nu spună la oricine:
— Știi că vine?

— Știu, vezi bine!
A trecut o zi, ba două,
A trecut o lună chiar:
Așteptare în zadar,
Caravana nu se vede.
Nimănui, nu-i vine-a crede;
— Păi au fost doar în comună!
— Da, au fost, acum o lună...
— Păi, dar Sofrăceștii, cum,
Au uitat că-l au în drum?
Zvonu-i însă zvon și pace
Vine, crește, se desface,
Și, dispăre, l uită toți.
Mame, tați, bunici, nepoți...
...Cît de bine-ar fi să fie
Și un zvon adevărat —
Caravana să mai vie
Și la Sofrăcești în sat.

ION RUȘ

Strigătură

U-iu-iu că mult mă doare
C-are badea prășitoare
Și o ține ruginită
În șoproz, nefolosită.

Pe scurt... dar cu tîlc

Colectiviștii din comuna Modelu, raionul Călărași, sint frunțași în muncile agricole:

Cu-acești colectiviști frunțași
Care muncesc cu-atîta zel,
Pentru raionul Călărași
Modelu e adevărat model.

Părerea unui sătean despre un conferențiar care se întinde la vorbă fără rost:

A tot vorbit o-ntreagă seară
Pînă-și sfîrși vrful de file;
Cînd o veni a doua oară
Mi-aduc mîncare pe trei zile!

Unui bibliotecar codaș:
Ai spulberat ușor, ca fumul
O vorbă dintre zicători:
Deși ai cărți azi, cu duiumul,
N-ai parte și de cititori.

Oficiul P.T.T.R. Almaș, regiunea Timișoara, trebuia să răspundă în termen de 2 săptămîni sezisării revistei „Albina” trimisă la data de 8 februarie 1955. Nici pînă acum Oficiul P.T.T.R. Almaș n-a răspuns acestei sezisări.

Nu dați nici un semn de viață.
Mă rog care-o fi pricina?
Nu-i cerneală la oficiu,
Sau v-ați supărat pe-„Albina”?

Ioan Maroș, președintele sfatului popular Chilierul de

Sus, raionul Reghin, și agentul veterinar Ioan Hirsan, nu se îngrijesc să procure fin pentru reproducătorii comunalii.

Ei spun cu aerul blajin
Privind la taurii sărmani:
— Decît să mergem după fin,
Le dăm mai bine hrana-n bani!

După corespondențele trimise de Lako Ioan și Pop Teodor

Căminul cultural din Botoșești-Paia, raionul Vinju Mare, nu mai activează deoa-

rece directoarea Ecaterina Buruiiană a pierdut cheia la-cătuului de la ușă:

Noi venim cu o idee
Ce o credem salvatoare:
Ori se cată altă cheie,
Ori o altă... directoare.

După corespondența trimisă de Vasile Gh. Zorilă

Mai sint unii țărani, ca țărănul muncitor Garanceanu Sabin din comuna Sebiș, raionul Gurahonț, care mai cred încă în superstiții:

Ți-a ieșit în cale
O pisică neagră.
Tu ți-ai zis: „Nu-i bine!”
Și-ai stat o zi-ntreagă.

Încă vreo trei-patru
De-ți mai ies, ce zici:
Rod culegi la toamnă,
Sau culegi... pisici?

A. Băghlă
corespondent

Reguli de comportare din Germania apuseană

Cică, de curînd, Adenauer, conducătorul Germaniei apusene... la un nou război, a dat o ordonanță prin care stabilește o serie de reguli de bună purtare pentru cetățenii din țară. Iată-le mai jos:

1. În vederea reinarmării Germaniei apusene, fiecare cetățean are datoria să fie sănătos... tun și gol... pușcă.

2. Pe stradă, orice cetățean are voie să meargă numai pe partea dreaptă a trotuarului, dovedind prin aceasta că nu are sentimente de stînga, dușmănoase față de guvern.

3. Dacă este oprit în oraș de vreun ofițer american, trebuie să-i dea odată cu bună ziua și... banii, ceasul, tocul rezervor, tabachera și alte obiecte de preț ce le are la el. În cazul că americanul nu se mulțumește, i se va mai da și... adresa de acasă, anunțîndu-l orele cînd întreaga familie este plecată în oraș. Astfel, ofițerul care îl vizitează, își va încărca numai lucrurile de valoare, nu și... sufletul cu brutalizarea vreunei persoane din casă.

4. În cazul cînd este luat la palme de un militar american, să fie mulțumit că în sfîrșit capătă ceva de la americani.

5. Intrînd într-un restaurant, să comande cît mai multe bătării, pentru a arăta că este militarist convins.

6. Cetățenii cu chelie sint obligați să citească romanele polițiste americane, care le vor face părul măciucă.

7. Atunci cînd este anunțat vreun discurs de-al lui Adenauer, cetățenii să-și facă provizie de apă, deoarece cancelarul vorbește... de îngheață apele.

8. În timpul manevrelor armatelor americane de ocupație, țărani vest-germani să nu împiedice tancurile să treacă peste ogoarele lor, uitînd definitiv proverbul: tancul trece, pămîntul rămîne fără... roade.

9. Acei țărani din Germania apuseană alungați de pe pămîntul lor, deoarece acolo se construiesc aeroporturi militare, să înțeleagă că americanii au ales pămînturile acelea ca fiind cele mai bune din partea locului. În același timp, ei să vadă în aceasta ajutorul american de a scăpa de... munca grea a cîmpului și de riscul unei secete. Dacă nu vor avea de mîncare, să guste din... gogoșile lui Adenauer.

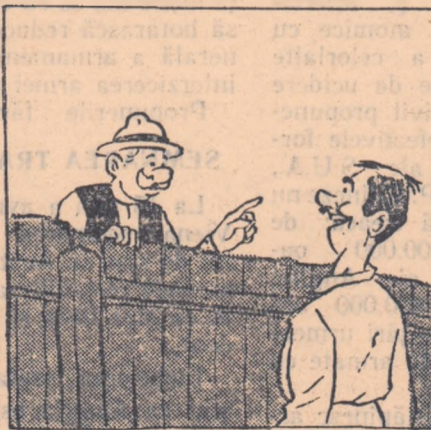
V. D. POPA

DIN ÎNTÎMPLĂRILE LUI MOȘ ARDEI (47)

Desen: C. Florian
Text: A. Mureșan

Moș Ardei către directorul muzeului raional:
— Vreau ca să măresc și eu Avuția din muzeu.
Ia aminte: dau ceva
Fără să-mi dai o para.

Moș Ardei către vecinul său:
— Măi Vasile, măi vecine Rogu-mă frumos de tine
Rarița să-mi dai și mie
Că ți-oi face-o bucurie.

Spre muzeu cu moș Ardei
Merg săteni, merg și femei.
— Dragii mei, vedeți îndat'
Ce-am avut cîndva în sat.

— Măi Vasile, drag îmi ești:
Vreau să nu mai păgubești
Și de-aceea rarița
La muzeu în veci să stea!